

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094683856.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Hvem er vi? henkastede jeg under vejs til individet. Jeg synes ikke, vi er mennesker. Med vore fødder står vi i søle og regn; om vort bryst er der glødende skyer, vi føler lynilden spille om vort hjerte, ikke sandt? Men om vort hoved er der ro og skyfrihed. Forstår du det? Vi bevæger os i tre regioner, fødderne i jordens region, lænderne og brystet i skyernes og tordenens dunkle og brændende region, og hodet i himlens salige region. Hvem er vi? sig mig det. Der er smuds om vore fødder og herlighed om vort hoved, men på midten støder bægge dele sammen og strides med vekslende held; smudset sejrer mest mod den nederste grænse, herligheden har oftest overhånd op mod den øverste grænse. Der er skident vand ved vore fødder, klar, uforstyrrelig ild om vort hoved; midt på kæmper ilden og vandet; dær foregår stadige omvæltninger, uafbrudt vekslen; dær bygges op med ildhåb og slukkes ud med dynd, og dog ryger ilden altid under dyndet, men uden røg brænder den aldrig. Hvor stor er vel menneskets højde? 90Vore fødder træder på tusser og øgler, og om vore øren svæver der engle med forfærdelige vingeslag. Er vi ikke Prometheus? Ti på vore lænder sidder der gribbe og bearbejder vort kød, og det, der hakkes bort, vokser altid ud igen.